

god Kredit, saa skulde det være paa Grund af, at den bød samme Sikkerhed som Agerbruget eller de industrielle Etablissementer, eller i alt Fald en Sikkerhed af lignende Art. (Ufbrydelse af Scharling.) Det ærede Medlem har sammenlignet de forskjellige Arter af Kredit og sagt, at Handelen viste sig jo at kunne faae de bedste Vilkaar, og altsaa har det ærede Medlem sammenstillet de forskjellige Arter af Kredit, som her er Tale om, paa en Maade, som huerfen den ærede Indenrigsminister eller jeg eller vist nogen Anden kan gaa ind paa. Her er jo nemlig Tale om Pantestikkerhed af samme Art som ved Landbrugskreditforeninger; Lovforslaget er, baade hvad Form og Indhold angaar, af samme Beskaffenhed som andre Love om Kreditforeninger og har Intet at gjøre med, hvad der ellers er Handelskredit. Naar jeg nævnte Handelsforhold, saa tænkte jeg paa og nævnte udtryffeligt Kontorer og Paluse, hvor man kan flytte ind den ene Dag og ud den anden Dag. Jeg udtalte derfor, at det vilde være urigtigt at tage Saadant som Pantestikkerhed, og deraf tog det ærede Medlem Anledning til at tillægge mig Udtalelser om Handelens Kreditforhold, som jeg aldrig har brugt. Det forekommer mig, at jeg ogsaa søgte at forvare mig imod, at jeg skulde ønske at kopulere uensartede Love, men det forekommer mig, at det ikke kan negtes — og jeg blev ikke overbevist ved de Udtalelser, der ere faldne — at der er altsom for noie Forbindelse mellem en Toldlov, som berører næsten hele Industriens Udvikling, og som har en utallig Mængde beskyttede Industrier, mange flere end ubeskyttede, og saa en Kreditforening for industrielle Eiendomme. Og naar man saa udtaler, at man altid senere vil komme til stadig at reformere Toldloven, og at det er noget mærkværdigt, at det er 26 Aar siden det sidst skete, saa vil jeg hævde, at det forekommer mig ingentunde sikkert. For mig staaer det saaledes, at man kun med visse store Mellemrum maa revidere Toldloven, der kan naturligtvis være Tale om enkelte mindre Revisioner, men det vilde ingentunde være nogen heldig Praxis hvert andet eller tredje Aar at sidde og pille ved den, og det vil man heller næppe komme ind paa. Saa vi virkelig en Toldlov med de rette Principer — det er Kanseligheden, det indrømmer jeg

— saa maa det være Meningen, at man skal arbejde en Generation paa det Grundlag, i alt Fald kun med mindre væsentlige Ændringer (Ufbrydelse af Neergaard). Sa, det kommer jo an paa, hvor lang det ærede Medlem regner sin Levetid. Usikkerhed i Toldforholdene er overhovedet meget uheldig, og man skal ganske vist kun, naar der er Rød paa Jærde, gribe til at revidere Toldloven. Saaledes som Toldloven nu er, hvor man har lagt hele Byrden paa de Ubeskyttede og hele Profitten over til de Beskyttede, kan det nok siges, at det er temmelig nødvendigt endelig engang at gaa til at give ubeskyttede Industrier, i alt Fald deres Naaproduktier, fri. Jeg kan altsaa ikke erkjende, at jeg, hvad jeg overordentlig nødig vil, har sammenblandet uensartede Love for at lægge den ene hindrende i Veien for den anden, men Forbindelsen er saa klar, at jeg ikke tror, at man i Virkeligheden vil kunne skyde den bort, og naar det ærede Medlem mener, at man vilde lette de ubeskyttede Industrier ved at give en saadan Lov, saa vil jeg tillade mig at bemærke, at hvis jeg troede, at der var en saadan overordentlig Trang til den, og at den vilde virke ganske overordentlig gavnlig for Industriens Udvikling i det Hele, saa kunde eller burde man maaste gaa til den, men, da jeg i Virkeligheden tror, at det er en temmelig risikabel Lov at give, og at den Trang, Industrien har til at faae Laan, langt bedre kan tilfredsstilles gjennem andre Arter af Kreditforeninger end Pantekreditforeninger, saa betænker jeg mig ikke paa at raade til at vente, til vi virkelig have lagt Betingelserne for Industrien til Rette her i Landet.

Sad: Ja, jeg skal kun tillade mig et Par Bemærkninger. Det, jeg forlangte Ordet for, er jo nu væsentlig kommet frem, dels fra Ministeren, og dels fra det ærede Medlem, der nu talte. Jeg forlangte nemlig Ordet, fordi jeg, i Modsetning til hvad der blev sagt af min ærede Ven for Kjøbenhavns 4de Valgfreds (Scharling), maa holde fast paa, at det, her er Tale om, er aldeles ikke, hvilken Virksomhed der bør foretrækkes i Almindelighed, enten Landbruget eller Industrien eller Haandværket, hvilken af dem der i Almindelighed maa siges at være den solideste, ikke heller hvilken af dem der i og